

Quick

พุดจิ้น ทันใจ!

พิชิตได้ทุกสถานการณ์

ฉบับพุดเป็นไฉ

ฝึกพุดจิ้นให้เป็นไฉ ด้วยบทสนทนาและคำศัพท์ที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน

- ★ ฝึกพุดจิ้นให้เป็นเร็ว ด้วยบทสนทนาที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน
แยกหมวดหมู่ตามสถานการณ์
- ★ คำศัพท์น่ารู้ แบ่งหมวดหมู่ จำง่าย สิมยาก
- ★ สรุปไวยากรณ์ในการสนทนาที่ใช้บ่อย นำไปใช้ได้อย่างมั่นใจ
- ★ เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับประเทศจีน อ่านสนุก ไม่เครียด

โดย

อรพินทร์ อัจฉริยาภรณ์

Quick

พุดจิ้น ทันใจ!

พิชิตได้ทุกสถานการณ์

ฉบับพุดเป็นใจ

Quick พุดจีน ทันใจ! พิชิตได้ทุกสถานการณ์ ฉบับพุดเป็นไว

ผู้เขียน อรพินท์ อัจฉริยกาญจน์

บรรณาธิการ ณัฐวิภา สมบูรณ์

ผู้ตรวจทาน ณัชชา หาญทวิวงศ์

และพิสูจน์อักษร

ราคา 219 บาท

ISBN 978-616-381-479-1

จัดทำโดย บริษัท อินส์พล จำกัด

สำนักพิมพ์ Life Balance

379/13 เอกมัยคอมเพล็กซ์ ถนนสุขุมวิท 63

แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 08-4875-5868, 08-9200-1303

E-mail : dp_publish@hotmail.com

www.inspal.co.th

@inspalstore

จัดจำหน่ายโดย บริษัท อมรินทร์ บู๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรนต์

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 11130

โทร. 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

www.naiin.com

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

อรพินท์ อัจฉริยกาญจน์.

Quick พุดจีน ทันใจ! พิชิตได้ทุกสถานการณ์ ฉบับพุดเป็นไว.-- กรุงเทพฯ : อินส์พล,
2568.

352 หน้า.

1. ภาษาจีน -- บทสนทนาและวลี. 2. ภาษาจีน -- การใช้ภาษา. I. ชื่อเรื่อง.

495.183495911

ISBN 978-616-381-479-1

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ห้ามคัดลอก ลอกเลียน ทำซ้ำ
ทำสำเนา ไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของหนังสือนี้ หรือนำไปเผยแพร่ในช่องทางต่างๆ
โดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางบริษัทเป็นลายลักษณ์อักษร

โลโก้ เครื่องหมายการค้า ชื่อของสินค้าและบริการที่อ้างถึง เป็นของบริษัทนั้นๆ

PART 1

ความรู้ทั่วไป
เกี่ยวกับประเทศไทย

รู้จักประเทศจีน

ประเทศจีนมีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่า **สาธารณรัฐประชาชนจีน** มีพื้นที่กว้างใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก โดยในปี 2025 ประเทศจีนมีจำนวนประชากรมากกว่า 1,400 ล้านคน ซึ่งมากกว่าประเทศไทยถึง 20 เท่า ประเทศจีนประกอบด้วยชนชาติต่างๆ รวมกัน 56 ชนชาติ โดยประชากรส่วนใหญ่จะเป็นชาวฮั่นร้อยละ 93.3 ที่เหลือเป็นชนกลุ่มน้อย เช่น ชนเผ่าแม้ว มองโกล อูยกูร์ เป็นต้นโดยเมืองหลวงของประเทศจีนตั้งอยู่ที่กรุงปักกิ่ง ซึ่งอยู่ทางตอนเหนือของประเทศ โดยจะใช้ภาษาจีนกลาง (ผู้พูดว่า 普通话) เป็นภาษาราชการ แต่ก็ยังมีการใช้ภาษาท้องถิ่นที่แตกต่างกันในมณฑลต่างๆ เช่น เสฉวน กวางตุ้ง ไหหลำ แต้จิ๋ว เซี่ยงไฮ้ ฮกเกี้ยน เป็นต้น

การปฏิรูปเศรษฐกิจของประเทศจีนเติบโตอย่างมากเนื่องจากจำนวนประชากร อีกทั้งยังมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกรวดเร็วด้วยรถไฟความเร็วสูง มีเที่ยวบินมากมายที่เชื่อมต่อไปยังสถานที่ต่างๆ ทั่วโลก ส่งผลให้ประเทศจีนกลายเป็นประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจของโลกที่โดดเด่นด้วยสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญทางประวัติศาสตร์ ทำให้หลายคนต่างพากันเดินทางมาสัมผัสกับประเทศที่ได้รับการขนานนามว่าแดนมังกรแห่งนี้

สภาพอากาศ

เนื่องจากประเทศจีนมีพื้นที่กว้างใหญ่จึงทำให้สภาพภูมิอากาศแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ อีกทั้งยังมีความแตกต่างระหว่างอุณหภูมิในฤดูหนาวและฤดูร้อน โดยในฤดูหนาวจะมีอากาศหนาวเย็นและแห้ง ขณะที่ในฤดูร้อนจะมีอากาศอบอุ่นและชื้น ซึ่งสภาพอากาศในประเทศจีนแบ่งเป็น 4 ฤดูได้แก่

ฤดูหนาว

ช่วงเดือนพฤศจิกายน - มีนาคม (ตงจี้ 冬季) อุณหภูมิประมาณ 10 องศาเซลเซียสลงมา

ฤดูใบไม้ผลิ

ช่วงเดือนมีนาคม - พฤษภาคม (ชุนจี้ 春季) อุณหภูมิประมาณ 10 - 22 องศาเซลเซียส

ฤดูร้อน

ช่วงเดือนพฤษภาคม - สิงหาคม (เซี่ยจี้ 夏季) อุณหภูมิประมาณ 22 องศาเซลเซียสขึ้นไป

ฤดูใบไม้ร่วง

ช่วงเดือนกันยายน - ตุลาคม (ชิวจี้ 秋季) อุณหภูมิประมาณ 10 - 22 องศาเซลเซียส

เงินตรา

หน่วยเงินตราของประเทศไทย คือ เหยินหมินปี้ (人民币) หมายถึง
เงินตราของประชาชน โดยหน่วยของเงินหยวนหมินปี้ คือ หยวน ซึ่ง 1 หยวน
มีค่าประมาณ 5 บาทไทย

★ **ธนบัตร** มีมูลค่า 1 หยวน, 5 หยวน, 10 หยวน, 20 หยวน,
50 หยวน, 100 หยวน, 1 เจียว, 2 เจียว และ 5 เจียว

★ **เหรียญ** มีมูลค่า 1 หยวน, 1 เจียว, 5 เจียว 1 เฟิน, 2 เฟิน และ
5 เฟิน ซึ่ง 10 เจียวมีค่าเท่ากับ 1 หยวน และ 10 เฟินมีค่าเท่ากับ 1 เจียว

ระบบการศึกษา

ประเทศจีนแบ่งระดับการศึกษาออกเป็นระดับชั้นต่างๆ ดังนี้

★ **ระดับอนุบาล** เป็นการศึกษาสำหรับผู้ที่มีอายุระหว่าง 3 - 5 ปี ใช้ระยะเวลาศึกษาประมาณ 3 ปี

★ **ระดับประถมศึกษา** เป็นการศึกษาสำหรับผู้ที่มีอายุระหว่าง 6 - 11 ปี มีระยะเวลาศึกษา 6 ปี

★ **ระดับมัธยมศึกษา** เป็นการศึกษาสำหรับผู้ที่มีอายุระหว่าง 12 - 17 ปี ใช้ระยะเวลาศึกษา 6 ปี โดยแบ่งเป็นมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี และมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี ซึ่งผู้ที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสามารถเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาหรือโรงเรียนด้านวิชาชีพแทนการศึกษาต่อในมัธยมศึกษาตอนปลายได้

★ **ระดับอุดมศึกษา** เป็นการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ซึ่งมีมหาวิทยาลัยในประเทศจีนส่วนใหญ่เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ มีเพียงหนึ่งในสามของจำนวนมหาวิทยาลัยทั้งหมดที่เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน

★ **การศึกษาผู้ใหญ่** เป็นการศึกษาที่จัดขึ้นสำหรับผู้ใหญ่ และผู้ไม่รู้หนังสือ

Note

การศึกษาภาคบังคับตามกฎหมายของประเทศจีน กำหนดให้เด็กทุกคนต้องได้รับการศึกษา 9 ปี คือระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น

วันและเทศกาลสำคัญ

★ **วันชาติจีน** (กั๋วชิ่งเจี๋ย 国庆节) ตรงกับวันที่ 1 ตุลาคมของทุกปี ถือเป็นวันสำคัญที่ชาวจีนรำลึกถึงพิธีประกาศก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยผู้นำจีนที่มีนามว่า “เหมาเจ๋อตง” ได้ประกาศสถาปนาประเทศเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม ค.ศ. 1949 ซึ่งรัฐบาลได้กำหนดให้วันชาติจีนเป็นวันหยุดราชการที่มีวันหยุดยาวรวม 7 วัน คือวันที่ 1 - 7 ตุลาคมของทุกปี

★ **วันตรุษจีน** (ชุนเจี๋ย 春节) ตรงกับวันที่ 1 เดือน 1 ตามปฏิทินจีน ถือเป็นวันสำคัญในการเฉลิมฉลองปีใหม่ที่สมาชิกในครอบครัวทุกคนจะกลับบ้านมาพบกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา คล้ายกับวันสงกรานต์ที่ถือเป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทย

★ **วันเซ็งเม้ง** (ชิงหมิงเจี๋ย 清明节) ตรงกับวันที่ 4 หรือ 5 เมษายนของทุกปี ถือเป็นวันสำคัญที่ชาวจีนจะรวมตัวกันไปจัดพิธีเซ่นไหว้บรรพบุรุษและทำความสะอาดหลุมศพที่สุสาน เพื่อแสดงความกตัญญูและรำลึกถึงคุณงามความดีของบรรพบุรุษผู้ล่วงลับ

★ **วันสารทจีน** (จงหยวนเจี๋ย 中元节) ตรงกับวันที่ 15 เดือน 7 ตามปฏิทินจีน ถือเป็นวันสำคัญที่ชาวจีนจะแสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษโดยการจัดพิธีเซ่นไหว้ และยังเป็นเดือนที่ประตูนรกเปิดให้วิญญาณมารับกุศลผลบุญอีกด้วย

★ **เทศกาลไหว้พระจันทร์** (จงชิวเจี๋ย 中秋节) ตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 8 ตามปฏิทินจีน หรือช่วงเดือนกันยายนของทุกปี ซึ่งถือเป็นวันระลึกถึงเทพธิดาแห่งพระจันทร์นามว่า “ฉางเอ๋อ” และมีความเชื่อกันว่าในคืนนี้จะสามารถมองเห็นดวงจันทร์กลม ใหญ่ และสว่างมากที่สุด

PART 2

ตัวอักษรในภาษาจีน

พยัญชนะในภาษาจีน

ภาษาจีนเป็นตัวอักษรที่สร้างขึ้นจากรูปภาพ ไม่ได้เกิดจากการผสมกันของตัวอักษรแล้วนำมาสะกดอ่านออกเสียงเหมือนกับภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย ดังนั้นในการอ่านออกเสียงตัวอักษรจีนจึงใช้ “**พินอิน (拼音)**” ซึ่งเป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษมาผสมรวมเสียงเข้าด้วยกัน โดยการออกเสียงของ พินอินจะประกอบด้วยพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ซึ่งพยัญชนะในภาษาจีน (เชิงหมู่ 声母) มี 23 เสียง ดังนี้

เสียงพยัญชนะ	เทียบเสียงภาษาไทย
b	บั่ว
p	พั่ว
m	มั่ว
f	ฟั่ว
d	เตอ
t	เทอ
n	เนอ
l	เลอ
g	เกอ
k	เคอ
h	เฮอ
j	จี้

เสียงพยัญชนะ	เทียบเสียงภาษาไทย
q	ชี
x	ชื
z	จื่อ
c	ชื๋อ
s	ชื๋อ
zh	จรื่อ
ch	จชื๋อ
sh	จชื๋อ
r	ยรื่อ
y	อื
w	อู

★ เสียงพยัญชนะ y จะเทียบได้กับเสียง อ และ ย

★ เสียงพยัญชนะ w จะเทียบได้กับเสียง อ และ ว ในกรณีดังต่อไปนี้

y + สระ i

yi อ่านออกเสียง อี

y + สระอื่นๆ ที่ไม่ใช่ i

ya อ่านออกเสียง ยา

w + สระ u

wu อ่านออกเสียง อู

w + สระอื่นๆ ที่ไม่ใช่ u

wa อ่านออกเสียง วา

สระในภาษาจีน

สระในภาษาจีน (อวี่นหมู่ 韵母) มี 36 เสียง แบ่งเป็น เสียงสระเดี่ยว 7 เสียง และเสียงสระประสม 29 เสียง ดังนี้

เสียงสระเดี่ยว	เทียบเสียงสระภาษาไทย
a	อา
o	ออ
e	เออ / เอ
i	อี / อิ / อี้
u	อุ
ü	อวี
er	เออร์

เสียงสระ e

เทียบได้กับเสียง เอ เมื่ออยู่หลังพยัญชนะ y แต่จะเทียบได้กับเสียง เออ เมื่ออยู่หลังพยัญชนะตัวอื่นๆ เช่น

y + สระ e	ye	อ่านออกเสียง เย
k + สระ e	ke	อ่านออกเสียง เคอ

เสียงสระ i

เทียบได้กับเสียง **อี / อิ / อือ** ในกรณีดังต่อไปนี้

1. เทียบได้กับเสียง **อี** เมื่อไม่มีเสียงพยัญชนะสะกดตามหลัง และเสียงพยัญชนะต้นไม่ใช่ **z, c, s, zh, ch, sh** และ **r** เช่น

n + สระ i ni อ่านออกเสียง นี

2. เทียบได้กับเสียง **อิ** เมื่อมีเสียงพยัญชนะสะกดตามหลัง และเสียงพยัญชนะต้นไม่ใช่ **z, c, s, zh, ch, sh** และ **r** เช่น

n + สระ i + ตัวสะกด n nin อ่านออกเสียง นิน

3. เทียบได้กับเสียง **อือ** เมื่อมีเสียงพยัญชนะต้นเป็น **z, c, s, zh, ch, sh** และ **r** เท่านั้น เช่น

z + สระ i zi อ่านออกเสียง จือ

เสียงสระ ü

สามารถประสมกับเสียงพยัญชนะต้นได้ทั้งหมด 6 เสียงเท่านั้นเมื่อเขียนพินอิน โดยจะยังคงรูป **ü** ไว้เมื่อประสมกับพยัญชนะ **n** และ **l** แต่จะลดรูปเป็น **u** เมื่อประสมกับพยัญชนะ **j, q, x** และ **y** โดยยังคงออกเสียงเป็นสระ **ü** เช่น

n + สระ ü nü อ่านออกเสียง นวี่

j + สระ ü jü ลดรูปเป็น ju อ่านออกเสียง จวี่

★ เสียงสระประสม ★

เสียงสระประสม	เทียบเสียงสระภาษาไทย
ai	ไอ
ei	เอีย
ao	เอา
ou	โอุ
ia	เอีย
ie	เอีย
iao	เอียว
iu	อิ้ว
ua	วา
uo	อ้ว
uai	ไอุ
ui	อุย
üe	เยว
an	อัน
en	เอิน
ang	อัง
eng	เอิง

เสียงสระประสม	เทียบเสียงสระภาษาไทย
ian	เอียน
in	อิน
iang	เอียง
ing	อิง
uan	อวน
un	อุ้น
uang	อว่ง
ueng	เวิง
ong	อง
üan	อวน
ün	อวิน
iong	อย่ง

เสียงสระ üe

สามารถประสมกับเสียงพยัญชนะต้นได้ทั้งหมด 6 เสียงเท่านั้นเมื่อเขียนพินอิน โดยจะยังคงรูป **ü** ไว้เมื่อประสมกับพยัญชนะ **n** และ **l** แต่จะลดรูปเป็น **u** เมื่อประสมกับพยัญชนะ **j, q, x** และ **y** โดยยังคงออกเสียงเป็นสระ **üe** เช่น

q + สระ üe qüe ลดรูปเป็น que อ่านออกเสียง เชวี่

x + สระ üe xüe ลดรูปเป็น xue อ่านออกเสียง เชวี่

เสียงสระ üan และ ün

สามารถประสมกับเสียงพยัญชนะต้นได้ทั้งหมด 4 เสียงเท่านั้นเมื่อเขียนพินอิน ได้แก่ **j, q, x** และ **y** โดยเมื่อประสมกับพยัญชนะต้นแล้วรูปสระจะลดรูปเป็น **uan** และ **un** โดยยังคงออกเสียงเป็นสระ **üan** และ **ün** เช่น

x + สระ üan xüan ลดรูปเป็น xuan อ่านออกเสียง เซวียน
q + สระ ün qün ลดรูปเป็น qun อ่านออกเสียง ชวิน

Note

ข้อควรจำเพิ่มเติมในการเขียนพินอินสำหรับสระที่ไม่ประสมกับเสียงพยัญชนะต้น

1. หากเป็นสระ i, in, ing ให้เติม **y** ไว้ด้านหน้า จะเป็น yi, yin, ying
2. หากเป็นสระ ia, iao, ie, iou, ian, iang, iong ให้เปลี่ยน **i** เป็น **y** จะเป็น ya, yao, ye, you, yan, yang, yong
3. หากเป็นสระ u ให้เติม **w** ไว้ด้านหน้า จะเป็น wu
4. หากเป็นสระ ua, uo, uai, uei, uan, uen, uang, ueng ให้เปลี่ยน **u** เป็น **w** จะเป็น wa, wo, wai, wei, wan, wen, wang, weng
5. หากเป็นสระ ü, üe, üan, ün ให้เติม **y** ไว้ด้านหน้าและลดรูป **ü** เป็น **u** จะเป็น yu, yue, yuan, yun

นอกจากนี้ในการเขียนพินอินที่ขึ้นต้นด้วยสระเดี่ยว **a, o, e** ตามหลังพินอินตัวอื่น จะใช้เครื่องหมายวรรคตอน ' คั่นไว้ข้างหน้าคำ เช่น

Xī'ān

อ่านออกเสียง

ซีอัน

Tiān'ānmén

อ่านออกเสียง

เทียนอันเหมิน

วรรณยุกต์ในภาษาจีน

วรรณยุกต์ในภาษาจีน (เชิงเตี้ยว 声调) มี 4 เสียง แต่จะมีอีกเสียงที่เรียกว่าเสียงเบา คือ พยางค์เสียงที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ โดยจะออกเสียงเหมือนเสียงที่ 1 แต่ออกเพียงครั้งเสียง

เสียง	รูปวรรณยุกต์	เทียบเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย	ตัวอย่าง	คำอ่าน
1	-	สามัญ	mā	มา
2	/	จัตวา	má	หมา
3	∨	เอก	mǎ	หมา
4	`	โท	mà	ม่า
เบา	ไม่มี	ออกเสียงเบาและสั้นมาก	ma	มะ

การวางรูปวรรณยุกต์

หากเป็นคำที่ประสมด้วยสระหลายตัว จะต้องวางวรรณยุกต์บนสระตามลำดับดังนี้ **a, o, e, i, u** และ **ü** เช่น

x + สระ ian xiān จะวางรูปวรรณยุกต์บน a ซึ่งเป็นลำดับก่อน i
z + สระ uo zuò จะวางรูปวรรณยุกต์บน o ซึ่งเป็นลำดับก่อน u

ยกเว้น คำที่ประสมด้วยสระ **iu** จะวางวรรณยุกต์ไว้บนสระ **u** เสมอ
เช่น

i + สระ iu	liù
j + สระ iu	jiǔ

การวางวรรณยุกต์บนสระ i

ตัดจุดบนสระ **i** ออกแล้วใส่วรรณยุกต์เข้าไป เช่น

b + สระ i	bǐ
-----------	----

การวางวรรณยุกต์บนสระ ü

สระ **ü** ที่ตามหลังพยัญชนะ **j, q, x** และ **y** จะตัดจุดบนสระ **ü** ออกแล้วใส่วรรณยุกต์ แต่จะคงรูป **ü** เหมือนเดิมเมื่อตามหลังพยัญชนะ **n** และ **l** เช่น

x + สระ ü	xǔ
n + สระ ü	nǚ

★ ข้อควรรู้เพิ่มเติมในการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์

1. คำว่า **yī** (อี 一) แปลว่า “หนึ่ง” อ่านว่า **อี** แต่จะเปลี่ยนเสียงอ่านเมื่อวางอยู่หน้าคำอื่น

• อ่านออกเสียงเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 เมื่อพยางค์ที่ตามหลังเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ 1, 2, 3 เช่น

一年	yì nián	อี เหนียน	แปลว่า	หนึ่งปี
一天	yì tiān	อี เทียน	แปลว่า	หนึ่งวัน
一本	yì běn	อี เปิ่น	แปลว่า	หนึ่งเล่ม

• อ่านออกเสียงเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เมื่อพยางค์ที่ตามหลังเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 เช่น

一日 yí rì อี รื่อ แปลว่า หนึ่งวัน

2. คำว่า bù (不) แปลว่า “ไม่” อ่านว่า ปู้ แต่จะเปลี่ยนเสียงอ่านเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เมื่อพยางค์ที่ตามหลังเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 เช่น

不是 bú shì ปู้ ชือ แปลว่า ไม่ใช่

3. การเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์เสียงที่ 3 เมื่อหลายพยางค์อยู่ติดกัน

• หากเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 อยู่ติดกัน 2 พยางค์ จะเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์พยางค์หน้าเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เช่น

你好

nǐ hǎo อ่านออกเสียงเป็น ní hǎo

(หนี่ ท่าว)

สวัสดี

手表

shǒubiǎo อ่านออกเสียงเป็น shóubiǎo

(โศวเปี้ยว)

นาฬิกาข้อมือ

雨伞

yǔsǎn อ่านออกเสียงเป็น yúsǎn

(อวี่สั่น)

ร่ม

• หากเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 อยู่ติดกัน 3 พยางค์ จะเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์พยางค์ที่ 2 เป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 เช่น

小拇指

xiǎo mǔzhǐ อ่านออกเสียงเป็น xiǎo múzhǐ
(เสี่ยว หมู่จื่อ)
นิ้วก้อย

我很好。

Wǒ hěn hǎo อ่านออกเสียงเป็น Wǒ hén hǎo
(หว่อ เหิน ห่าว)
ฉันสบายดี

我想买。

Wǒ xiǎng mǎi อ่านออกเสียงเป็น Wǒ xiáng mǎi
(หว่อ เสี่ยง หม่า)
ฉันอยากซื้อ

• หากเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 อยู่ติดกัน 4 พยางค์ขึ้นไป จะสลับเปลี่ยนเสียงพยางค์เป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 โดยพยางค์สุดท้ายจะยังคงเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 เช่น

我也很好。

Wǒ yě hěn hǎo อ่านออกเสียงเป็น Wó yě hén hǎo
(หวอ เหย เหิน ห่าว)
ฉันก็สบายดี

我也很想你。

Wǒ yě hěn xiǎng nǐ อ่านออกเสียงเป็น

Wó yě hén xiáng nǐ

(หวอ เหย เห็น เสียง นี)

ฉันก็คิดถึงคุณมาก

我也想买水果。

Wǒ yě xiǎng mǎi shuǐguǒ อ่านออกเสียงเป็น

Wó yě xiáng mǎi shuǐguǒ

(หวอ เหย เสียง ไหม่ สุยกั๋ว)

ฉันก็อยากซื้อผลไม้

รากศัพท์ในภาษาจีน

ตัวอักษรภาษาจีนทุกตัวจะมีรากศัพท์ที่ช่วยให้เราสามารถเดาความหมายของคำศัพท์นั้นได้ เพราะรากศัพท์แต่ละตัวมีความหมายเฉพาะในตัวเอง หากรู้ว่ารากศัพท์ของคำศัพท์นั้นมีความหมายอย่างไรก็จะทำให้เข้าใจว่าคำศัพท์นั้นเกี่ยวข้องกับอะไร

★ ตัวอย่างรากศัพท์ที่พบเห็นได้บ่อย ★

รากศัพท์	ความหมายที่เกี่ยวข้อง	คำศัพท์
口	ปาก	吹 chuī (พวย) เป่า 吃 chī (ชื้อ) รับประทาน
日	แสงอาทิตย์, เวลา	时 shí (สือ) เวลา 早 zǎo (เจ้า) ตอนเช้า
目	ตา	看 kàn (คั่น) ดู 盲 máng (หมั่ง) ตาบอด
艹	ต้นหญ้า	花 huā (ฮวา) ดอกไม้ 菜 cài (ไฉ่) ผัก
女	ผู้หญิง	妹 mèi (เม่ย) น้องสาว 姐 jiě (เจี้ย) พี่สาว
讠	คำพูด, ภาษา	说 shuō (ซัว) พูด 读 dú (ตุ๋) อ่าน

รากศัพท์	ความหมาย ที่เกี่ยวข้อง	คำศัพท์
木	ไม้, สิ่งที่ทำมาจากไม้	林 lín (หลิน) ป่าไม้ 树 shù (ชู่) ต้นไม้
扌	มือ	打 dǎ (ต้า) ตี 拉 lā (ลา) ดึง
ㇿ	สัตว์ 4 เท้า	狗 gǒu (โก่ว) สุนัข 猫 māo (เมา) แมว
钅	โลหะ	银 yín (หยิน) เงิน 铁 tiě (เถี่ย) เหล็ก
心	หัวใจ, ความคิด, จิตใจ	想 xiǎng (เสี่ยง) คิด, คิดถึง 忘 wàng (วัง) ลืม
忄	สภาพจิตใจ, อารมณ์, ความรู้สึก	怕 pà (ฟา) กลัว 恨 hèn (เหิน) เกลียด
鸟	สัตว์ปีก	鸭 yā (ยา) เป็ด 鸡 jī (จี) ไก่
氵	น้ำ, ของเหลว	河 hé (เหอ) แม่น้ำ 油 yóu (โหยว) น้ำมัน
冫	น้ำแข็ง, ความเย็น	冰 bīng (ปิง) น้ำแข็ง 冷 lěng (เหลิ่ง) หนาว
土	ดิน, พื้นดิน	地 dì (ตี้) พื้นดิน 场 chǎng (ฉ้าง) สนาม

รากศัพท์	ความหมาย ที่เกี่ยวข้อง	คำศัพท์
飢	อาหาร, การกิน	饿 è (เอ้อ) หิว 饱 bǎo (เป่า) อิ่ม
火	ไฟ, ความร้อน	烤 kǎo (เข่า) ย่าง 炸 zhà (จ๋า) ทอด
石	หิน, แร่, ความแข็งแรง	砖 zhuān (จวน) อิฐ 硬 yìng (ยั้ง) แข็ง
衤	เสื้อผ้า, เครื่องแต่งกาย	裙 qún (ฉวิน) กระโปรง 衫 shān (ซัน) เสื้อ
足	เท้า	踢 tī (ที)เตะ 跑 pǎo (เผ่า) วิ่ง
亻	คน	你 nǐ (หนี่) คุณ 他 tā (ทา) เขา
疒	การเจ็บป่วย	病 bìng (ปิ้ง) ป่วย 痛 tòng (ท่ง) เจ็บ
宀	หลังคา	家 jiā (เจีย) บ้าน 室 shì (ชือ) ห้อง

ตัวอักษรจีนที่เขียนคล้ายกัน

ตัวอักษรจีนมีหลายหมื่นตัว อีกทั้งบางตัวอักษรก็เขียนคล้ายกันจึงทำให้เกิดความสับสนและเขียนผิด ดังนั้นการสังเกตและแยกแยะความแตกต่างของตัวอักษรจีนจะช่วยให้นำไปใช้ได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

★ ตัวอย่างตัวอักษรจีนที่เขียนคล้ายกันและพบได้บ่อย ★

ตัวอักษรจีนที่เขียนคล้ายกัน

我 wǒ (หว่อ) ฉัน	找 zhǎo (เจ้า) หา
土 tǔ (ตุ๋) ดิน	士 shì (ชี้อ) ทหาร
入 rù (รุ่) เข้า	人 rén (เหริน) คน
无 wú (อู่) ไม่มี	天 tiān (เทียน) ท้องฟ้า
刀 dāo (เตา) มีด	力 lì (ลี่) กำลัง
因 yīn (ยิน) สาเหตุ	困 kùn (คุ่น) ง่วง
失 shī (ชี้อ) พ่ายแพ้	先 xiān (เซียน) ก่อน
干 gān (ก้าน) แห้ง	千 qiān (เซียน) พัน
羊 yáng (หยาง) แพะ	半 bàn (บัน) ครึ่ง
未 wèi (เว่ย) ไม่	末 mò (ม่อ) สุดท้าย
牛 niú (หนิว) วัว	午 wǔ (อู่) เที่ยง, ป่าย
手 shǒu (สั่ว) มือ	毛 máo (เหม่า) ขน

ตัวอักษรจีนที่เขียนคล้ายกัน

北 běi (เป่ย์) ทิศเหนือ

比 bǐ (ปี้) เปรียบเทียบ

去 qù (ชวี่) ไป

丢 diū (ติว) หาย

第 dì (ตี้) ลำดับที่

弟 dì (ตี้) น้องชาย

尘 chén (เฉิน) ฝุ่น

尖 jiān (เจียน) แหลม

舌 shé (เสอ) ลิ้น

吉 jí (จี) โชคดี

白 bái (ไ่ป๋) สีขาว

自 zì (จื่อ) ตัวเอง

见 jiàn (เจี้ยน) พบเจอ

贝 bèi (เป่ย์) เปลือกหอย

休 xiū (ชิว) พัก

体 tǐ (ถี้) ร่างกาย

饱 bǎo (เป่า) อิ่ม

抱 bào (เป่า) กอด, อุ้ม

便 biàn (เป่ียน) สะดวก

使 shǐ (สื่อ) ทำให้

友 yǒu (โหย่ว) เพื่อน

发 fā (ฟา) ส่ง

谈 tán (ถาน) พูดคุย

淡 dàn (ตัน) อ่อน

巾 jīn (จิน) ผ้าขนหนู

市 shì (ชื้อ) เมือง

约 yuē (เยวี่ย) นัดหมาย

药 yào (เย่า) ยา

兔 tù (ทุ) กระต่าย

免 miǎn (เหมี่ยน) หลีกเลียง

复 fù (ฟู) ซ้ำ

夏 xià (เซี่ย) ฤดูร้อน

蜜 mì (มี) น้ำผึ้ง

密 mì (มี) ความลับ

ตัวอักษรจีนที่ใช้บ่อย

การจำตัวอักษรจีนที่มีน้ำหนักเป็นตัวเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายเลยสำหรับผู้เรียนภาษาจีน แต่หากเรียนรู้และจดจำตัวอักษรจีนที่ใช้บ่อยได้แล้วจะช่วยให้การเรียนภาษาจีนง่ายมากขึ้น

★ ตัวอย่างอักษรจีนที่ใช้บ่อย ★

ตัวอักษรจีน	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
的	de	เตอ	ของ
一	yī	อี	หนึ่ง
人	rén	เหริน	คน
中	zhōng	จง	กลาง
上	shàng	ซัง	บน
我	wǒ	หว่อ	ฉัน
下	xià	เซี่ย	ล่าง
后	hòu	โฮ่ว	หลัง
多	duō	ดัว	มาก
学	xué	เสวีย	เรียน
家	jiā	เจีย	บ้าน
水	shuǐ	ส่วย	น้ำ

ตัวอักษรจีน	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
高	gāo	เกา	สูง
过	guò	กั๋ว	ผ่าน, เคย
对	duì	ตู่ย	ถูกต้อง
到	dào	เต้า	ถึง
要	yào	เย่า	ต้องการ
这	zhè	เจ้อ	นี้
是	shì	ชือ	ใช่
不	bù	บู่	ไม่
了	le	เลอ	แล้ว
有	yǒu	โฮ่ยว	มี
大	dà	ต้า	ใหญ่
来	lái	ไหหล	มา
也	yě	เหย์	ก็
说	shuō	ชั๋ว	พูด
等	děng	เต็ง	รอ
小	xiǎo	เสี่ยว	เล็ก
想	xiǎng	เสียง	คิด

ตัวอักษรจีน	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
坐	zuò	จู้ว	นั่ง
你	nǐ	หนี่	คุณ
他	tā	ทา	เขา (ผู้ชาย)
好	hǎo	ห่าว	ดี
最	zuì	จู้ย	ที่สุด

ฝึกอ่านคำในภาษาจีน

การอ่านคำในภาษาจีนคือการนำพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์มาผสมกัน หรือที่เรียกว่า **“ระบบพินอิน”** มาใช้ในการอ่านออกเสียงตัวอักษรภาษาจีน โดยการฝึกผสมคำและอ่านออกเสียงมีดังนี้

ตัวอักษรจีน	พยัญชนะ	สระ	วรรณยุกต์	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
男	n	an	ˊ	nán	หนั้น	ผู้ชาย
猫	m	ao	ˉ	māo	เมา	แมว
鱼	y	ü	ˊ	yú	อวี่	ปลา
山	sh	an	ˉ	shān	ชั้น	ภูเขา
快	k	uai	ˋ	kuài	ไคว่	เร็ว
重	zh	ong	ˋ	zhòng	จั้ง	หนัก
胖	p	ang	ˋ	pàng	พั้ง	อ้วน
近	j	in	ˋ	jìn	จิ้น	ใกล้
鸟	n	iao	ˇ	niǎo	เหินี่ยว	นก
香	x	iang	ˉ	xiāng	เซียง	หอม
苹果	p g	ing uo	ˊ ˋ	píngguǒ	ผิงกั๋ว	แอปเปิล

ตัวอักษร จีน	พยัญชนะ	สระ	วรรณ ยุกต์	พินอิน	คำอ่าน	ความ หมาย
中国	zh g	ong uo	- ˊ	Zhōngguó	จงกั๋ว	ประเทศ จีน
干净	g j	an ing	- ˊ	gānjìng	กั้นจิ้ง	สะอาด
明白	m b	ing ai	ˊ ˊ	míngbái	หมิงไป๋	เข้าใจ
咖啡	k f	a ei	- ˊ	kāfēi	คาเฟย์	กาแฟ
空调	k t	ong iao	- ˊ	kōngtiáo	กงเตี่ยว	เครื่อง ปรับอากาศ
手机	sh j	ou i	ˊ ˊ	shǒujī	ส่วจี	โทรศัพท์ มือถือ
高兴	g x	ao ing	- ˊ	gāoxìng	เกาซิง	ดีใจ
面包	m b	ian ao	ˊ ˊ	miànbāo	เมี่ยนเปา	ขนมปัง
医院	y y	i uan	- ˊ	yīyuàn	อี้ยวน	โรง พยาบาล

ฝึกพูดจีนให้เป็นเร็ว ตั้งแต่ขั้นพื้นฐานจนคุยกับชาวจีนได้
พร้อมคำศัพท์น่ารู้แยกหมวดหมู่ และไวยากรณ์ที่ใช้ในการสร้างประโยค
นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การเรียน การสอบ อย่างมั่นใจ

PART 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศจีน

- รู้จักประเทศจีน
- สภาพอากาศ
- เงินตรา
- ระบบการศึกษา
- วันและเทศกาลสำคัญ

PART 2 ตัวอักษรในภาษาจีน

- พยัญชนะในภาษาจีน
- สระในภาษาจีน
- วรรณยุกต์ในภาษาจีน
- รากศัพท์ในภาษาจีน
- ตัวอักษรจีนที่เขียนคล้ายกัน
- ตัวอักษรจีนที่ใช้บ่อย
- ฝึกอ่านคำในภาษาจีน

PART 3 ชนิดคำในภาษาจีน

- คำนาม
- คำสรรพนาม
- คำกริยา
- คำกริยาบุรุษระห
- คำคุณศัพท์
- คำบอกจำนวน
- คำลักษณนาม
- คำวิเศษณ์
- คำบุพบท
- คำเชื่อม
- คำเสริม
- คำอุทาน
- คำเสียสงสัย

PART 4 ประโยค

- ส่วนประกอบประโยคในภาษาจีน
- ประโยคบอกเล่า
- ประโยคปฏิเสธ
- ประโยคเปรียบเทียบ
- ประโยคขอเรื่อง
- ประโยคคำสั่ง

PART 5 การสร้างประโยค

- ขึ้น...แล้ว
- ขึ้นอยาก / ต้องการ...
- ขึ้นสามารถ...
- ขึ้นอาจจะ...
- ขึ้นคิดว่า...
- ขึ้นชอบ...
- ขึ้น...เป็น / ไม่เป็น
- ขึ้นกำลัง...
- ...ด้วยกันเถอะ
- คุณอย่า...
- คุณควร...
- เพราะ...จึง
- ...แต่

PART 6 การตั้งคำถามในภาษาจีน

- การใช้ 是 / 不是 (ใช่ / ไม่ใช่หรือ)
- การใช้ 呢 (ละ)
- การใช้ 吧 (ปะ)
- การใช้ 吗 (ไหม) (แล้วไหน / แล้วหรือยัง)
- การใช้ 为什么 (ทำไม)
- การใช้ 怎么 (ทำไ)
- การใช้ 什么时候 (เมื่อไร)
- การใช้ 哪里 (ที่ไหน)
- การใช้ 哪 (ไหน)
- การใช้ 谁 (ใคร)
- การใช้ 什么 (อะไร)
- การใช้ 怎么样 (อย่างไร)
- การใช้ 怎么 (อย่างไร)
- การใช้ 多少 (เท่าไร)
- การใช้ 几 (กี่)
- การใช้ 还是 (หรือ)
- การใช้ 好吗 (ดีไหม)

PART 7 ประโยคและคำศัพท์พื้นฐาน

- การแนะนำตัว
- จำนวนนับและตัวเลข
- การบอกเวลา
- การบอกวัน เดือน ปี

- การบอกอายุ
- การถามราคา
- การบอกทิศทาง
- คำกริยาที่พบบ่อย
- ส่วนวนที่ใช้บ่อย

PART 8 ร้านอาหาร

- ร้านดื่มชา
- ร้านหม้อไฟ
- ร้านฟาสต์ฟู้ด
- ร้านกาแฟ
- การสั่งอาหารดีลิเวอรี่

PART 9 ช้อปปิ้ง

- ร้านเครื่องสำอาง
- ร้านเสื้อผ้า
- ร้านดอกไม้
- ร้านขายของที่ระลึก
- ร้านรองเท้า
- ร้านสะดวกซื้อ

PART 10 การท่องเที่ยวและสถานที่สำคัญ

- สนามบิน
- โรงแรม
- ที่ทำการไปรษณีย์
- โรงพยาบาล
- ร้านขายยา
- สถานีรถไฟใต้ดิน
- ธนาคาร
- โรงภาพยนตร์
- พิพิธภัณฑ์

PART 11 ประโยคที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน

- การขอบคุณและขอโทษ
- การทักทายและกล่าวลา
- การชมเชยและตำหนิ
- การแสดงความรู้สึก
- การถามทาง
- การนัดหมาย

PART 12 คำศัพท์น่ารู้ท้ายเล่ม

ISBN 978-616-381-479-1

9 786163 814791

หมวดภาษาต่างประเทศ
ราคา 219 บาท

สำนักพิมพ์ Life Balance
www.inspal.co.th